

prima instanță: Gh. Mîțu

dosarul nr. 3ra-1700/16

instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎN C H E I E R E

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Combinatul de vinuri „Cricova” societate pe acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Combinatului de vinuri „Cricova” societate pe acțiuni împotriva Consiliului orășenesc Cricova și a Primăriei orașului Cricova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Primăria orașului Cricova și Consiliul orășenesc Cricova, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 ianuarie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 04 septembrie 2015, Combinatul de vinuri „Cricova” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Cricova și a Primăriei orașului Cricova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform pct. 5 al anexei nr. 2 a deciziei Consiliului orășenesc Cricova nr. 9/1 din 04 decembrie 2014, s-a stabilit taxa de aplicare a simbolicii locale, a cărei mărime, începând cu 01 ianuarie 2015, constituie 0,5% din veniturile obținute din vânzări ale produselor fabricate cărora li se aplică simbolică locală.

Menționează că, prin decizia respectivă, administrația publică locală a or. Cricova impune Combinatului de vinuri „Cricova” SA să achite taxa de aplicare a simbolicii locale în cuantum de 0,5% din veniturile de vânzări ale produselor fabricate cărora li se aplică simbolică locală, începând cu data de 01 ianuarie 2015.

Afirmă că, Combinatul de vinuri „Cricova” SA nu este subiect al impunerii cu taxă de aplicare a simbolicii locale și nu urmează să execute pct. 5 din anexa nr. 2 al deciziei nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 emisă de către Consiliului orășenesc Cricova.

Relevă că, la data de 03 februarie 2015, a depus la autoritățile administrației publice locale a or. Cricova, Consiliul orășenesc Cricova și Primăria or. Cricova, o cererea prealabilă, prin care a solicitat anularea sau

neaplicarea prevederilor pct. 5 din anexa nr. 2 a deciziei nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 față de Combinatul de vinuri „Cricova” SA.

Invocă că, la data de 04 martie 2015, Primăria or. Cricova a informat că, cererea prealabilă, va fi discutată la o ședință a Consiliului or. Cricova, fără a concretiza data.

Afirmă că ulterior, la data de 10 iulie 2015, a adresat pârâților o scrisoare, prin care a solicitat să i se comunice despre rezultatul examinării cererii prealabile și decizia luată, însă nici până la data depunerii cererii de chemare în judecată, nu a primit nici un răspuns din partea autorităților administrației publice locale ale or. Cricova.

Sușține că, a aflat despre decizia nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 a Consiliului or. Cricova abia la data de 13 ianuarie 2015.

Menționează că, nu este de acord cu poziția luată de Consiliul orășenesc Cricova și Primăria or. Cricova în soluționarea chestiunilor solicitate în cererea prealabilă nr. 17/41 din 03 februarie 2015, deoarece este neîntemeiată și ilegală.

Consideră că, prin decizia contestată sunt lezate drepturile și interesele patrimoniale ale statului, inclusiv și ale Combinatului de vinuri „Cricova” SA.

De asemenea, consideră că, decizia nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 cu anexa nr. 2 pct. 5 a Consiliului orășenesc Cricova este neîntemeiată și emisă cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare la momentul aprobării, este lipsită de consistență și suport juridic, bazată pe aprecierea incompletă, subiectivă și unilaterală a faptelor și documentelor.

Invocă că, Combinatul de vinuri „Cricova” SA utilizează numele „Cricova” deja de peste 60 ani pe produsele și mărcile sale comerciale, combinatul fiind fondat în anul 1952, iar produsele sale de înaltă calitate, sunt vândute în peste 20 de țări din lume și pe parcursul a 6 decenii a adus faimă, recunoaștere și renume localității or. Cricova.

Relevă că, pentru a proteja Combinatul de vinuri „Cricova” SA a fost adoptată Legea nr. 322 din 18 iulie 2003 cu privire la declararea complexului Combinatul de vinuri „Cricova” SA, drept obiect al patrimoniului cultural-național al Republicii Moldova, conform căreia Combinatul de vinuri „Cricova” SA este recunoscut în calitate de complex cultural-peisagistic unic, o mărturie a dezvoltării spirituale, economice și sociale a țării, este purtător al informației despre apariția și statornicirea tradițiilor în domeniul vinificației și se declară obiect al patrimoniului cultural-național al Republicii Moldova.

Afirmă că, a utilizat fără careva rezerve și plăți numele său „Cricova” pe produsele sale pe parcursul a multor zeci de ani până la 01 ianuarie 2005, când a intrat în vigoare Titlul VII „Taxele locale” al Codului fiscal.

Mai indică că, Combinatul de vinuri pe toate produsele sale utilizează numele „Cricova”, care este numele propriu al societății și este unul identic cu numele localității - orașul Cricova, unde își are sediul.

Invocă că, conform art. 11 alin. (1) al Legii nr. 322 din 18 iulie 2003, complexul „Cricova” este titularul dreptului preferențial la folosirea indicației geografice „Cricova” în denumirea firmei, în mărci de produs și în denumirea altor obiecte ale proprietății industriale supuse înregistrării în Republica

Moldova, astfel pe produsele fabricate de combinat, figurează nu altceva decât denumirea societății - „Cricova”.

Sușține că, Combinatul de vinuri are înregistrate pe numele său circa 50 de mărci comerciale care conțin cuvântul „Cricova” și toate aceste mărci comerciale au fost înregistrate de către AGEPI.

Menționează că, Combinatul de vinuri nu aplică pe produsele sale careva elemente de simbolică locală ale orașului Cricova, care individualizează orașul Cricova de alte localități (gen stemă, blazon, imaginea monumentelor de arhitectură, a monumentelor istorice etc), dar aplică denumirea sa și mărcile comerciale.

Consideră că, prin prisma prevederilor art. 11 alin. (1) al Legii nr. 322 din 18 iulie 2003, nu este subiect al impunerii pentru taxa de aplicare a simbolicii locale și nu este obligat să execute decizia nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 a Consiliului orașenesc Cricova.

Afirmă că, în raza localității or. Cricova, cu excepția Combinatului de vinuri „Cricova”, nu mai există alte persoane juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care aplică simbolică locală a or. Cricova pe produsele fabricate, iar conform art. 12 alin. (1) al Legii nr. 322 din 18 iulie 2003, orice persoană fizică sau juridică cu domiciliu ori cu sediu în zona geografică Cricova, proprietară a unei întreprinderi industriale sau comerciale în funcție, are dreptul să folosească indicația geografică „Cricova” pentru identificarea produselor fabricate (lucrărilor executate, serviciilor prestate) numai cu autorizația Parlamentului.

Invocă că, din anul 2003 și până în prezent, Parlamentul Republicii Moldova nu a acordat nici unei persoane fizice sau juridice autorizație de folosire a indicației geografice „Cricova” pentru identificarea produselor fabricate (lucrărilor executate, serviciilor prestate), Combinatul de vinuri „Cricova” SA, fiind unica care utilizează pe produsele sale indicația geografică „Cricova”.

Mai invocă că, administrația publică locală a stabilit taxa de aplicare a simbolicii locale în mod arbitrar și cu încălcarea prevederilor art. 292 alin. (2) din Codul fiscal, fără a solicita de la Combinatul de vinuri careva explicații, note sau descrieri ale caracteristicilor obiectelor impunerii și anume ale produselor vinicole „Cricova”.

Menționează că, conform deciziilor autorităților administrației publice locale din or. Cricova, până la data de 01 ianuarie 2014 cota impozitării cu taxă de aplicare a simbolicii locale constituia 0,1% din veniturile obținute din vânzări ale produselor fabricate cărora li se aplică simbolică locală, iar începând cu 01 ianuarie 2014, prin decizia nr. 9/1 cota impozitării cu taxă de aplicare a simbolicii locale s-a stabilit în mărime de 0,5%, adică, în termen de câteva zile, s-a decis o creștere de 5 ori a cotei impozitării cu taxă de aplicare a simbolicii locale, fapt care sfidează orice lege de dezvoltare economică normală și durabilă și care contravine bunelor practici, legilor economice și modelelor de dezvoltare a unei afaceri.

Solicită anularea punctului 5 din anexa nr. 2 a deciziei nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 cu privire la cotele impozitelor și taxelor locale, emisă de către Consiliul orășenesc Cricova.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 a fost admisă acțiunea și a fost anulat punctul 5 din anexa nr. 2 a deciziei Consiliului orășenesc Cricova nr. 9/1 din 04 decembrie 2014.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, decizia Consiliului orășenesc Cricova în partea contestată este ilegală, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite în art. 5 alin. (6¹) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 cu privire la actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, cât și a prevederilor art. 4 lit. a) și e) din aceeași Lege care reglementează că, la inițierea, elaborarea, avizarea, expertizarea, redactarea, emiterea și aplicarea actului normativ se respectă principiile coerenței, corelației și subordonării actului normativ legii și actului normativ la nivel superior, transparenței, publicității și accesibilității, precum și ale art. art. 32, 33, 37, 38 al prezentei Legii, dar și ale Legii cu privire la transparența în procesul decizional.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2016 a fost admis apelul declarat de către Primăria orașului Cricova și Consiliul orășenesc Cricova, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea.

Respingând acțiunea, instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în speță, Combinatul de vinuri „Cricova” SA contestă cota taxei simbolicii locale aprobată de către Consiliul orășenesc Cricova și nu procedura de adoptare și aprobare a deciziei nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 cu privire la aprobarea bugetului or. Cricova.

Instanța de apel a mai reținut că, intimatul utilizează fără careva rezerve și plăți numele său „Cricova” pe produsele sale pe parcursul unei perioade îndelungate până la 01 ianuarie 2005, iar din momentul intrării în vigoare a Titlului VII „Taxele locale” din Codul fiscal, s-a conformat exigențelor legii și a achitat la bugetul local taxa pentru simbolică locală.

La fel, instanța de apel a constatat că, Consiliul or. Cricova a stabilit cota taxelor locale și mărimea acestora în strictă conformitate cu Titlul VII din Codul fiscal și în special cu art. 292, care stabilește libertatea decizională privind baza impozabilă, mai mult, decizia contestată a fost supusă controlului de legalitate de către Cancelaria de Stat conform art. 64 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, iar în rezultatul controlului, intimatul nu a înaintat nici o notificare privind ilegalitatea acesteia.

Totodată, instanța de apel a reținut și faptul că, la elaborarea proiectului deciziei bugetului or. Cricova pentru anul 2015, Primăria or. Cricova, ca organ executiv, cu respectarea prevederilor art. art. 32 alin. (2), 33, 37 din Legea cu privire la actele normative ale guvernului și ale administrației publice centrale și locale nr. 317 din 18 iulie 2003, conform principiului fundamentării, s-a bazat pe notele metodologice privind elaborarea de către autoritățile administrației publice locale a proiectelor de buget pe anul 2015 și a estimărilor pe anii 2016-2017, aprobate prin anexa nr. 1 la Circulara Ministerului

Finanțelor nr. 06/2-07 din 12 iunie 2014, formularele, calculele și notele explicative întocmite conform notelor metodologice menționate, fiind prezentate Ministerului Finanțelor.

În acest context, instanța de apel a mai reiterat că, prin dispoziția Primarului or. Cricova nr. 3-5/216 din 03 noiembrie 2014, proiectul de buget al Primăriei or. Cricova pe anul 2015 a fost publicat pe situl primăriei, astfel, Combinatul de vinuri „Cricova” SA a avut deplină posibilitate de a se informa de proiectul dat și de a se implica în procesul decizional, cu atât mai mult că, conform art. 17 din Legea privind administrația locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, ședințele consiliului local sunt publice.

La data de 07 octombrie 2016, Combinatul de vinuri „Cricova” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și au fost apreciate arbitrar probele.

Susține că, instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, invocând că, atât Codul fiscal, cât și Legea nr. 322 din 18 iulie 2003 cu privire la declararea complexului Combinatul de vinuri „Cricova” SA drept obiect al patrimoniului cultural-național al Republicii Moldova, sunt legi organice și ambele au aceeași forță juridică.

Afirmă că, din prevederile art. 12 alin. (1) și art. 11 alin. (1) al Legii nr.322 din 18 iulie 2003 reiese că, Parlamentul Republicii Moldova a stabilit că, indicația geografică „Cricova” este una de importanță națională și nu locală, și ea urmează să fie gestionată în exclusivitate de către Parlamentul RM conform prezentei legi și nu de administrația publică locală a orașului Cricova.

Astfel, consideră că, în speță sunt aplicabile prevederile art. 12 alin. (1) și art. 11 alin. (1) al Legii nr. 322 din 18 iulie 2003, deoarece art. 12 alin. (1) al Legii enunțate intră în divergență cu Titlul VII al Codului fiscal, care stabilește că, beneficiarul taxei de aplicare a simbolicii locale este administrația publică locală a cărei simbolică locală se utilizează, iar conform prevederilor art. 6 alin.(3) al Legii nr. 780 din 27 decembrie 2001 cu privire la actele legislative, în caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

Relevă că, conform art. 11 alin. (1) al Legii nr. 322 din 18 iulie 2003, Complexul „Cricova” este titularul dreptului preferențial la folosirea indicației geografice „Cricova” în denumirea firmei, în mărci de produs și în denumirea altor obiecte ale proprietății industriale supuse înregistrării în Republica Moldova, iar conform art. 12 alin. (1) al acestei Legi, orice persoană fizică sau juridică cu domiciliu ori cu sediu în zona geografică Cricova, proprietară a unei întreprinderi industriale sau comerciale în funcțiune, are dreptul să folosească indicația geografică „Cricova” pentru identificarea produselor fabricate (lucrărilor executate, serviciilor prestate) numai cu autorizația Parlamentului.

Consideră că, prin prisma prevederilor art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) al Legii nr. 322 din 18 iulie 2003, Combinatul de vinuri „Cricova” SA nu este subiect al impunerii pentru taxa de aplicare a simbolicii locale.

Mai invocă că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 292 din Codul fiscal, deoarece norma dată nu stabilește libertatea decizională privind baza impozabilă a administrației publice locale, ci prin alin. (2) al acestui articol restringe libertatea decizională privind baza impozabilă, obligând administrația publică locală să stabilească cota taxelor locale în funcție de caracteristicile obiectelor impunerii, și în acest scop, ar trebui să inițieze un dialog sau negocieri cu subiecții impunerii cu taxă de aplicare a simbolicii locale pentru a stabili caracteristicile obiectelor impunerii, prevederi care nu au fost respectate de către administrația publică locală a orașului Cricova.

Astfel, susține că, cota taxei de aplicare a simbolicii locale în or. Cricova a fost stabilită în mod arbitrar și cu încălcarea prevederilor art. 292 alin. (2) din Codul fiscal de către administrația publică locală a orașului Cricova.

Relevă că, instanța de judecată eronat a interpretat prevederile art. 26 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ, argumentând că, verificarea oportunității actului administrativ îl poate solicita doar intimatul, deoarece vine în contradicție cu art. 25 alin. (2) al aceleiași Legii, care prevede că, instanța de contencios administrativ este în drept să se pronunțe, în limitele competenței sale, din oficiu sau la cerere, și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

De asemenea, consideră că, eronat au fost interpretate și prevederile art.17 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, invocând că aceste norme urmează a fi interpretate și aplicate în coroborare cu prevederile art. 32 al Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, în care expres sunt stabilite etapele principale ale elaborării unui act normativ.

Indică că, acțiunile stabilite în art. 17 din Legea privind administrația publică locală nu sunt metode de consultare publică, dar sunt un set de garanții acordate prin lege în vederea controlului activității administrației publice locale din partea societății, iar consultarea publică se efectuează în conformitate cu prevederile art. 38 din Legea cu privire la actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale.

Menționează că, în cadrul procesului de adoptare a prevederilor pct. 5 din anexa nr. 2 a deciziei nr. 9/1 din 04 decembrie 2014, intimații urmau obligatoriu să se consulte cu Combinatul de vinuri, deoarece cunoșteau că, unicul plătitor al taxei de aplicare a simbolicii locale, în virtutea Legii nr. 322 din 18 iulie 2003, poate fi doar Combinatul de vinuri „Cricova” SA, însă administrația publică locală în mod conștient și intenționat l-au ignorat și nici nu l-au preavizat despre acest fapt.

Mai invocă că, în cadrul examinării cauzei nu au fost probate circumstanțele, pe care instanța de apel le-a considerat dovedite și, anume, nu a fost confirmat faptul că, administrația publică locală a orașului Cricova,

Consiliul și Primăria au prezentat Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova formularele, calculele și notele explicative întocmite conform notelor metodologice, care au stat la baza elaborării proiectului deciziei bugetului or. Cricova pentru anul 2015, precum și faptul publicării proiectului deciziei bugetului or. Cricova pentru anul 2015 pe site-ul Primăriei „cricova.info.md”, data sau momentul plasării acestuia.

Sușține că, nu corespunde realității concluzia instanței de apel precum că, Combinatul de vinuri „Cricova” SA contestă cota taxei simbolicii locale aprobată de Consiliul orășnesc Cricova și nu procedura de adoptare și aprobare a deciziei nr. 9/1 din 04 decembrie 2014, deoarece, nu a contestat cota taxei de aplicare a simbolicii locale, obiectul litigiului fiind pct. 5 din anexa nr. 2 a deciziei nr. 9/1 din 04 decembrie 2014 a Consiliul orășnesc Cricova.

Prin referința depusă la data de 23 noiembrie 2016 Consiliul orășnesc Cricova și Primăria orașului Cricova au solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Combinatul de vinuri „Cricova” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Combinatul de vinuri „Cricova” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Combinatului de vinuri „Cricova” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Combinatul de vinuri „Cricova” SA se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic